

ת"פ (תל אביב) 58297-07-20 - מדינת ישראל נ' עלא קאדר

ת"פ (תל-אביב-יפו) 58297-07-20 - מדינת ישראל נ' עלא קאדר שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 58297-07-20

מדינת ישראל

נגד

עלא קאדר

ע"י ב"כ עו"ד אחמד יאסין

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[14.10.2024]

כבוד השופטת ענת יהב

החלטה

לפני בקשת המבקשת לחילוט רכב מיצובישי שמספרו 63-928-72 (להלן: "רכב/הרכב/רכבו") אשר שימש את המשיב לביצוע עבירות הרכוש בהן הורשע.

הרקע לבקשה שבפניי:

1. בתאריך 1.11.2021 הורשע המשיב, על סמך הודאתו, בעבירה של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ועבירה של החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 31.03.2018 בשעה 11:05 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם הרכב לחניון רידינג בתל אביב וחנה בצמוד לרכב מסחרי מסוג מרצדס השייך למתלונן. מיד לאחר מכן, פרץ הנאשם את רכב המרצדס בדרך שאינה ידועה למאשימה, תוך ששבר את ידית דלת הנוסע ברכב.

3. לאחר מכן, נכנס לתוך רכב המרצדס, שהה בו זמן קצר ומיד לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום באמצעות רכבו. שוטרים שהוזעקו למקום עצרו את הנאשם בעודו יושב ברכב. באותן נסיבות, נתפסו ברכבו של הנאשם שני מפתחות צינורות ומברגים, אשר יכולים לשמש ככלי פריצה לרכב, ומגזרי ברזל, מסור, מפתח שוודי, מספריים קשיחות ומספרי מתכת (קאטר) עם חוד ארוך היכולים לשמש ככלי פריצה למבנים.

4. לשם שלמות התמונה יצוין, כי גזר הדין בתיק ניתן על ידי כב' השופט מסארווה ונוכח מינויו לבית המשפט המחוזי הועברה הבקשה למותב זה. בקשת המאשימה לחילוט הרכב עלתה ואוזכרה כבר בסיפא לכתב האישום והתבקשה במסגרת הטיעונים לעונש שנשמעו ביום 12.3.2024 ובגזר הדין שניתן ביום 12.5.2024, התייחס כב' השופט מסארווה בסעיף ה' לכך וקבע: "אשר לחילוט הרכב שהתבקש על ידי התביעה, הסנגורית תגיב לבקשה בתוך שבועיים ימים. נקבע לתזכורת ליום 1.6.24".

5. ביום 11.9.2024, הוגשה בקשה מטעם המבקשת, ליתן החלטה ולהורות על חילוט הרכב, זאת בהעדר תגובת הסנגורית. בקשה זו, הועברה לתגובתו של עו"ד יאסין שקיבל את הייצוג בתיק זה, לאחר גזר הדין. ביום 16.9.2024, התקבלה תגובתו המתנגדת לבקשה, לפיכך נקבע דיון במעמד הצדדים, כאשר יום קודם למועד הדיון, הודיעו הצדדים כי הם מסכימים למתן החלטה על סמך הכתובים.

טיעוני הצדדים:

6. המבקשת בבקשתה ציינה כי בשל העובדה שהרכב שימש את המשיב בביצוע העבירות, יש להורות על חילוטו.
7. ב"כ המשיב בתגובתו בכתב, ביקש להימנע מחילוט הרכב. לטענתו, הרכב משמש את משפחתו של המשיב ואת בת זוגתו ביום יום. לטענתו, מדובר ברכב יחיד שמשמש את משפחתו של המשיב ובת זוגתו, לצרכי עבודה וחילוט הרכב משמעותו פגיעה בחופש העיסוק של הזוג. עוד משמש הרכב להסעת ילדיהם הקטינים ובהעדרו, יאלצו להשתמש בהסעות פרטיות בשל העדר תחבורה ציבורית סדירה במקום מגוריהם. עוד ציין כי חילוט הרכב לא התבקש במעמד גזר הדין ולכן ניתן להסיק כי התביעה אף לא סברה שיש מקום לכך.
דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

8. המסגרת הנורמטיבית לתפיסת חפצים נמצאת בין היתר בהוראת סעיף (א)32 (לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), לפיה שוטר רשאי לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

9. מכאן, שנטילת התפוס והחזקתו לכתחילה, לצורך חילוטו, הייתה מוצדקת, שכן מדובר בחפץ הקשור בעבירה- "הוכתם בכתם עבירה", חפץ שנעברה בו עבירה או שסייע או היווה אמצעי לביצוע עבירה (ראו סעיף (א)32 (לפקודה וכן בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.3.2006); רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (7.4.2009).

10. בהמשך ולעניין חפץ שנתפס, קובע סעיף 39 לפקודה:

" (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

11. עוד קובע סעיף 39(ג) לפקודה, כי צו חילוט לפי סעיף זה, יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע. מכאן שניתן להגיש בקשה לצו חילוט גם לאחר מתן גזר הדין (ראו גם ע"פ 1000/15 אבו אלחווה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.7.2015).

12. בהתאם להלכה הפסוקה, נקבע כי האמור בסעיף (39א) (לפקודת סדר הדין הפלילי מתייחס לא רק לנסיבות בהן שימש החפץ בגדר אובייקט למעשה העבירה אלא גם למקרים בהם שימש החפץ ככלי לביצוע העבירה למרות שהעבירה שבוצעה לא באה לידי ביטוי במעשים או במחדלים שהשאיירו רישומם על החפץ (ראו ע"פ 623/78 סוראני נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 523, 525 (1979)). מכאן שתכלית סמכות החילוט היא ענישתית, דהיינו, להוביל לפגיעה בקניין כאמצעי ענישתית-הרתעתית, מקום שבו החפץ שימש/סייע לביצוע העבירה או לגביה.
13. אין מחלוקת בין הצדדים ולאור הודאת הנאשם בכתב האישום, בנוגע לכך שהרכב, נשוא הבקשה, שימש את הנאשם לצורך ביצוע העבירות וכן שהרכב מצוי בבעלותו, כאשר כבר בעת הגשת כתב האישום ציינה בכתב והודיעה המאשימה על כוונתה לעתור לחילוט הרכב ובמסגרת הטעוניהם לעונש אף עתרה לחילוט האמור. בשל העדר תגובת הסנגור, החלטה בשאלה זו לא ניתנה אז.
14. לעניין השימוש ברכב ועלפי העובדות של כתב האישום, המשיב הגיע למקום ביצוע העבירות המיוחסות לו ברכבו ונעצר בעודו יושב ברכב, לאחר ביצוע העבירות, כשבתוך הרכב אף מונחים כלי הפריצה המפורטים. משכך, קיימת זיקה מהותית ועוצמתית בין השימוש ברכב אותו מבקשת המדינה לחלט לבין ביצוע העבירות בהן הודה הנאשם ובאיזון בין האינטרס הציבורי לבין הפגיעה בזכות הקניין של המשיב, אני סבורה כי אינטרס הציבור שבחילוט הרכב, עולה על זכות הקניין.
15. עוד אציין, כי גזר הדין שניתן, כלל והתייחס לשישה כתבי אישום בהם הודה והורשע המשיב אשר אוחזים בעבירות שונות אך בעיקר עניינם הוא ביצוע עבירות הקשורות ברכוש. בגין כל התיקים בהם הורשע, נגזרו על המשיב 38 חודשי מאסר בפעול בניכוי ימי מעצרו, כך שכיום המשיב הינו אסיר. לא הוכח לפניי כי החילוט, יפגע באמצעי המחייב של המשיב או כי מצבו הכלכלי קשה עד כדי כך שנפגעת יכולתו לספק את מחייתם, אלא נטען כי הרכב הינו אמצעי נוח ונחוץ לבני משפחתו, זאת בלבד.
16. למעלה מן הצורך ובנוגע לטענת ב"כ המשיב, שהמאשימה לא ביקשה את חילוט הרכב במעמד גזר הדין, אין לי אלא להפנות לפרוטוקול מיום 12.3.2024, עמוד 32, שורות 3-4. ואף לסעיף ה' לגזר הדין, שם התבקשה תגובת הסנגורית שייצגה אז, לבקשת המאשימה לחילוט הרכב.
17. על כן, אני מורה על חילוטו של רכב המיצובישי, מ.ר. 63-928-72. מאחר והחלטה זו ניתנה שלא בנוכחות הצדדים ועל מנת לאפשר לב"כ המשיב לשקול ערר על החלטה זו, מעכבת את ביצוע חילוט הרכב עד ליום 14.11.24 ככל שלא יוגש ערר במועד, ניתן יהיה לחלט את הרכב בחלוף תקופת הערר. זכות ערר כחוק.
- המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ותוודא קבלתה טלפונית. ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ה, 14 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.